

Eetbare stad

Hij is komen overwaaien uit de Verenigde Staten van Amerika, zoals het een goede trend betaamt. En hij is bezig aan een enorme opmars in Nederland: de stadslandbouw.

Op verlaten plekken in de stad, waar eerder bedrijven floreerden, gaan mensen voedingsgewassen verbouwen. Er zijn veel voordelen. Je komt op een goedkope manier aan voedsel en je ziet nog eens iemand. In beleidsjargon: “stadslandbouw kan helpen doelen op het gebied van gezondheid, stedelijke vernieuwing, sociaal-maatschappelijke integratie, groen en duurzaamheid te realiseren”. Misschien zijn er ook nadelen. Tot op heden heb ik niets gelezen over de geschiktheid van de bodem voor dit doel en de kwaliteit van het voedsel dat wordt geteeld. Veel voormalige bedrijfsterreinen zijn verontreinigd. Je moet er toch niet aan denken dat de verontreinigende stoffen op je bord komen. Weg gezondheid en duurzaamheid.

Ik pleit voor goede voorlichting over dit onderwerp. Leer mensen hoe je een goed mengmonster van de bovengrond maakt. Maak het mogelijk dat voor een luttel bedrag of helemaal voor niets te laten analyseren. Ik zou zeggen: op een standaardpakket met verontreinigende stoffen en op parameters voor de bodemvruchtbaarheid. Geef richtlijnen voor het omgaan met de analyseresultaten.

Je zou daarbij een voorbeeld kunnen nemen aan de werkwijze van Actief Bodembeheer de Kempen. Daar is een methode ontwikkeld om te kunnen nagaan of je veilig voedsel kunt consumeren van licht verontreinigde grond. Er wordt gewerkt met handzame tabellen die duidelijk maken wanneer alle teelten veilig zijn, welke teelten je eventueel moet vermijden en wat je met de bodem kunt doen om van licht verontreinigde grond toch veilig gewassen te kunnen telen.

Ik ben benieuwd of dit recept ook buiten de Kempen al in praktijk wordt gebracht. Het lijkt me typisch iets voor de Vereniging Nederlandse Gemeenten om dit op te pakken. Of gebeurt dat wellicht al?